

Somsen horizon

Jaargang 13 - nummer 23 - Mei 2010

- ◆ *Johan Somsen liep 490 km*
- ◆ *Pakkebier in Dale verkocht*
- ◆ *Op zoek in New York*
- ◆ *Samen 160 jaar oud*
- ◆ *Reünie Gezinus Somsen*
- ◆ *Een Europese rondreis*
- ◆ *Camping weekeinde*
- ◆ *Manege De Achterhoek*
- ◆ *Website: www.somsen.org*
- ◆ *De Violaar*
- ◆ *Expositie foto's en schilderijen*
- ◆ *Hoe een buitenstaander tegen de Somsen familie aankijkt*
- ◆ *Memoriam Geertrui Gezina Somsen*
- ◆ *Engelbart Somsen*
- ◆ *Jobim Zwarts*
- ◆ *Liesbeth Somsen geridderd*
- ◆ *Memoriam Patricia George - Somsen*
- ◆ *Memoriam Wanda Jean Somsen*

BESTUUR SOMSEN STICHTING

Johan Somsen [1089], *voorzitter en vertaler (Engels)*
 Schietbaanweg 11, 8162 GP Epe
 Tel: 0578-629 893 / 06 290 324 84
 E-mail: johan.f.somsen@wxs.nl

Margriet Iserief-Somsen [2878], *secretaris*
 Jan Tooropstraat 2, 3817 PZ Amersfoort
 Tel: 033-461 96 43
 E-mail: somsenstichting@casema.nl

Jan van Daatselaar [679], *penningmeester*
 Esstraat 22, 7131 CT Lichtenvoorde
 Tel: 0544-375 783
 E-mail: j.van.daatselaar@hetnet.nl

Berto Somsen [423], *database*
 Burg. Wilhelmweg 27, 7151 AA Eibergen
 Tel: 0545-476 272
 E-mail: bc.somsen@telfort.nl

Harry Somsen [146], *redactie Somsen Horizon*
 Doetinchemseweg 30, 7021 BS Zelhem
 Tel: 0314-621011
 E-mail: somsen@oudzelhem.nl

Helmut Somsen [1562], *archief en Duitse betrekkingen*
 Provinzialstrasse 70, 46499 Hamminkeln
 Bundesrepublik Deutschland (BRD)
 Tel: 0049-287 35 36
 E-mail: helmut.somsen@t-online.de

Oscar Somsen [2040], *webmaster*
 De Gaillesingel 46, 6716 LC Ede
 Tel: 0318-625566
 E-mail: somsen-nacion@planet.nl

Wim Somsen [518], *evenementen*
 Hoge Heurnseweg 8, 7095 CJ De Heurne
 Tel: 0315-652 115
 E-mail: jwsomsen01@hetnet.nl

ADVISEURS SOMSEN STICHTING

Dick Somsen [130], *genealogische bestanden*
 Monteverdilaan 175, 8031 DL Zwolle
 Tel: 038-454 23 60
 E-mail: somseingenealogie@kpnplanet.nl

John Somsen [2353], *USA betrekkingen*
 4579 Daisy Drive, Kissimmee
 FL 34746-6386, USA
 Tel: 001 407 397 91 07
 E-mail: somsen@crocker.com

INTERNET

Somsen website: www.somsen.org

BANKZAKEN USA

Mrs Marieke Edwards-Jager Gerlings [725]
 920 East Bay Dr., NE# 3D301, Olympia,
 WA. 98506-1222, USA
 Tel: 001 360 786 15 83
 E-mail: mariekegedwards@gmail.com

Colofon

Somsen Horizon
 is een uitgave van de Somsen Stichting
 Verschijningsfrequentie: 1 x per jaar, in mei. Kopij en foto's aanleveren voor de volgende Somsen Horizon vóór 1 maart 2011

De Somsen Nieuwsbrief verschijnt in januari en oktober.
 Kopij en foto's voor de Somsen Nieuwsbrief 4 aanleveren vóór 1 september 2010
 Oplage : Nederlands: 200, Engels: 100

Donateurs

Het blad wordt gratis toegezonden aan de donateurs van de Somsen Stichting, die jaarlijks minimaal € 15,- overmaken op: **giro 79 09 885** t.n.v. Somsen Stichting te Lichtenvoorde. Een hoger bedrag wordt zeer **gewaardeerd!**

Redactie Somsen Horizon
 E-mail: somsen@oudzelhem.nl

Lay-out: Herman Jonas
 Druk: Arboris KopieTotaal B.V. Zelhem

Wij staan overname van tekst graag toe, mits met bronvermelding.

Inhoud

pag.

Bestuur, adviseurs, colofon, doelstelling en inhoudsopgave	2
Voorwoord	3
Johan Somsen liep 490 km door Nederland	3
Pakkebier in Dale bij Aalten verkocht	3
Op zoek naar Nederlands New York	4
Samen 160 jaar oud en nog steeds springlevend	7
Reünie kleinkinderen met aanhang van Gezinus Somsen	8
Een Europese rondreis	8
Camping weekeinde van 14-15 augustus 2010	10
Manege De Achterhoek in IJzerlo vierde haar 45 jarig jubileum	10
Website: www.somsen.org	12
De Violaar	12
Een unieke expositie van foto's en schilderijen	13
Hoe een buitenstaander tegen de Somsen familie aankijkt	14
In Memoriam Geertrui Gezina Somsen [88] 1918 - 2009	15
Engelbart Somsen geen zondagskind	15
Kennismaking met Jobim Zwarts	16
Liesbeth Somsen uit Nijmegen: Lid in de Orde van Oranje Nassau	17
In Memoriam Patricia George - Somsen	18
In Memoriam Wanda Jean Somsen	18
Familieberichten	19

Doelstelling Somsen Stichting

De Stichting heeft ten doel:

Het bewaren en bevorderen van de saamhorigheid tussen personen welke de familienaam Somsen dragen, aan hen gerelateerd zijn of waren dan wel in hen geïnteresseerd zijn.

De Stichting tracht haar doel onder meer te verwezenlijken door:

- ◆ het verrichten van historisch onderzoek naar de regio- en familiegeschiedenis;
- ◆ het verzamelen van historische documentatie en genealogische gegevens;
- ◆ het aanleggen en beheren van een (familie)archief en databestanden;
- ◆ het uitgeven van een periodiek;
- ◆ het verstrekken van informatie aan personen, instellingen en instanties;
- ◆ het organiseren van activiteiten ter realisering van het doel van de stichting.

Op de omslag

De Amsterdamse grachtentocht

Voorwoord

Somsen Horizon helemaal in kleur!

Het nummer van ons familietijdschrift dat u thans in handen houdt, hebben we helemaal in kleur kunnen uitbrengen en daar zijn we een beetje trots op. U treft er een gevarieerd aanbod aan artikelen in aan en wij prijzen ons deze keer zeer gelukkig met de vele bijdragen van zoveel enthousiaste familieleden. Noodgedwongen hebben we zelfs een aantal artikelen moeten bewaren voor toekomstige edities van onze Nieuwsbrief of Somsen Horizon. Laat u zich er hierdoor echter niet van weerhouden ons deelgenoot te maken van uw bijdragen voor ons blad, want telkens weer komen er juweeltjes tevoorschijn die wij met veel plezier in onze publicaties opnemen.

We kunnen u deze keer weer een blik gunnen in de avonturen van Amerikaanse Somsens die een reis door Europa maakten; er is een schitterend artikel over de Nederlands-Amerikaanse historische banden waarin Nieuw Amsterdam, het huidige New York, centraal staat.

Bent u geïnteresseerd in muziek? De Somsens spelen hun partijtje mee en evenmin deïnen ze ervoor terug andere kunstzinnige uitingen te exposeren. En natuurlijk laten we de geschiedenis van onze eigen familie niet ongemoeid: u kunt deze keer kennis nemen van de wederwaardigheden van een criminele Somsen uit de 19e eeuw en van het bijzondere lot dat een oude Somsen-boerderij ten deel viel. Kortom, er is voor elk wat wils.

Omdat we zoveel kopij hebben, heeft de redacteur ook mij gedwongen het voorwoord sterk in te korten en er rest mij dus nu niet anders dan u veel leesgenoegen toe te wensen. Met deze bijzondere editie moet dat zeker lukken.

Namens het bestuur
Johan Somsen

Johan Somsen liep 490 km door Nederland

door Harry Somsen [146]

Johan Somsen [1089] liep vier jaar geleden vanuit de Pyreneeën naar Santiago de Compostela (ca. 800 kilometer) en in 2007 van Zuid- naar Noord-Spanje (de Via de la Plata, 1.000 kilometer) en dus was het volgens Johan tijd om ook Nederland maar eens van noord naar zuid te voet te doorkruisen, de route van het Pieterpad volgend.

Johan Somsen

Want het is natuurlijk gek dat je je eigen land nog nooit wandelend hebt verkend. En het is aan te raden. Het mooiste vond ik de Sallandse Heuvelrug. Een stuk dat weinig doorkruist wordt door snel- of spoorwegen, zegt Johan, toen hij terug was in Epe.

Hij liep de 490 kilometer in achttien achtereenvolgende dagen. Beginnend met afstanden van 15 tot 20 kilometer per dag en eindigend met dagetappes van 35 tot 40 kilometer. Het mooie van wandelen is dat je los komt van alles. Materieel, want je hebt alleen je rugzak bij je, maar ook mentaal. Er komt ruimte in je hoofd om over andere dingen na te denken.

De overnachtingen waren volgens Johan geen probleem. Soms bij familie, vrienden en kennissen, maar er zijn vele overnachtingsmogelijkheden, bijvoorbeeld bij particulieren langs de route. Die belde ik vaak pas 's middags op voor dezelfde avond. Er was altijd plek.

Aangekomen in Maastricht bij het eindpunt van het Pieterpad op de St. Pietersberg stond voor Johan al direct het doel voor zijn volgende voettocht vast: De Grande Randonnée, een wandeltocht van 2450 km via de Zwitserse en Franse Alpen naar Nice en naar zijn dochter in Monaco.

In mei 2010 zal hij zijn rugzak weer inpakken.

Johan Somsen bij het eindpunt

Pakkebier in Dale bij Aalten verkocht

door Harry Somsen [146]

In 2008 wisselde de voormalige Somsen woning Pakkebier van eigenaar.

Vele reüniegangers hebben goede herinneringen aan deze boerderij die in het buitengebied van Aalten in de buurtschap Dale ligt. Vanaf deze plek vertrokken de Amerika gangers Jan Hendrik Somsen [308] en Janna

Hendrika Rauwerdink [309] in juli 1881 naar Baldwin en bouwden daar een nieuw bestaan op.

Voor de laatste bewoonster van Pakkebieer werd het huis te groot en te bewerkelijk en daarom bood zij het huis met bijgebouwen op een grondstuk van meer dan 30.000 m² te koop aan.

In 2007 hebben wij hier allen nog een kijkje kunnen nemen en tijdens en na afloop zijn op de dichtbij gelegen brug familiefoto's gemaakt. Deze foto's staan in de Somsen Horizon 20.

Op 30 september 2008 is André Vrieselaar [1287] notarieel eigenaar geworden van de *oude* boerderij. Hij had al op 7 oktober van de gemeente Aalten een bouwvergunning gekregen voor de nieuwbouw van een woonboerderij met opstallen. Deze nieuwbouw was al aangevraagd eind juni 2008 toen André de boerderij kocht.

Begin oktober is een grondverzetbedrijf bezig gegaan met het verwijderen van houtopstanden en coniferen. Het beukenlaantje en andere randbegroeiing bleven natuurlijk intact.

De sloper heeft begin oktober alle schuurtjes e.d. opgeruimd behalve de *oude* boerderij en de lange zwarte karloods onder de rij eiken.

Gedeeltelijk op de plek van de garages en voor een klein deel op het bouwland is de nieuwe woning gebouwd. Op 10 december 2008 is de vloer van de begane grond gestort en daarna is gestart met de plaatsing van de kozijnen en het metselen van de binnen- en buitenmuren op de begane grond. Eind februari 2009 lag de verdiepingsvloer erop. Het bouwtraject duurde langer vanwege de lange vorstperiode in de winter. Maar in oktober 2009 was de woning gereed en kon deze betrokken worden.

Nieuwbouw Pakkebieer

Als gevolg van de rust om het huis nu de bouwvakkers zijn verdwenen is het wild weer terug gekomen. Reeën, hazen, konijnen, eekhoortjes en fazanten komen tot dicht bij het huis en in de vijver zijn eenden, waterhoentjes, meerkoeten en de kleine plevier etc, aldus de trotse eigenaar André Vrieselaar.

Van de circa drie hectare cultuurgroond is circa een hectare (achter op het huis) omgezet tot vijverpartij en moeras. De vijver is circa 5.000 m² groot geworden. Verder is er een weiland van driekwart hectare voor

het jongvee voor de boerderij en driekwart hectare bos aan de kant van de Pakkebieerweg, terwijl het overige terrein in een boerenerf zal worden getransformeerd. Hier komt ook een garage, een gereedschaploods, een karloods en een hooimijt. In april 2010 is gestart met de tuinaanleg en de overige bestrating bij het nieuwe huis.

André Vrieselaar is de zoon van Roelina Willemina Somsen [977] die in 1929 op hoeve *De Kleuver* in Aalten geboren is als dochter van Roelof Somsen [965] en Willemina Winkelhorst [969]. De familie Vrieselaar geniet nu al volop van het huis en de omgeving en zal ongetwijfeld nog jaren van deze schitterende plek blijven genieten.

Op zoek naar Nederlands New York

door Sien Overduin - Somsen [400]

Onder die titel verscheen in het Hudson jaar een historisch reisboek, waarin de auteur Jaap Jacobs zijn tochtjes door de wereldstad New York beschrijft, op zoek naar Nederlands erfgoed of om de Amerikaanse term te gebruiken naar heritage.

Toen de eerste Somsens halverwege de 19e eeuw de oversteek naar Amerika waagden zal de aanblik van New York vast grote indruk hebben gemaakt, maar hun reisdoel was Wisconsin en gedurende het noodzakelijke oponthoud in New York zal er lijkt mij niet veel tijd en aandacht voor sightseeing zijn geweest.

Je hoort nog wel eens zeggen: *New York was vroeger van ons*, maar hoe zat het nou echt?

Het was de Engelsman Henry Hudson die op 11 september 1609 in dienst van de Nederlandse Verenigde Oost-Indische Compagnie (VOC) als kapitein van het zeilschip *De Halve Maen* de later naar hem vernoemde rivier opvoer, waaraan nu New York ligt. En die gebeurtenis was het begin van de kolonie Nieuw Nederland en de handelspost Nieuw Amsterdam, het latere New York. Al heeft deze kolonie niet lang stand gehouden, die periode was belangrijk genoeg om haar sporen na te laten en om in september j.l. de 400 jaar oude Nederlands- Amerikaanse band met tal van evenementen, tentoonstellingen, televisieprogramma's en boeken te vieren.

Eén van die boeken is het genoemde reisboek, waarin de auteur op zoek gaat naar Nederlands New York. Op de achterflap lees ik *Vierhonderd jaar geleden kwamen de eerste Nederlanders aan in het gebied dat nu New York heet. Wat later stichtten zij er Nieuw Amsterdam en legden aldus de basis voor de merkwaardigste stad van de nieuwe wereld. Diep onder de wolkenkrabbers van de moderne metropool ligt nog altijd de Nederlandse nederzetting, onzichtbaar voor iedereen -behalve voor de historicus en Amerikakenner Jaap Jacobs. Hij licht de betonnen slui-*

ers op en voert de lezer -thuis of onderweg naar New York- langs de plaatsen waar het allemaal begon.

Het Nederlands- Amerikaans vriendschapmonument in Battery Park

Het eiland Manhattan is onherkenbaar veranderd sinds Hudson en zijn bemanning het voor het eerst aanschouwden, maar de plek waar hij in 1609 zijn ankers liet vallen is terug te vinden. Jacobs zoektocht begint dan ook in Battery Park op de Zuidpunt van Manhattan, met uitzicht op de baai waar Hudson aankwam. De latere aankomstplek voor immigranten voordat Ellis Island in 1892 die rol overnam. Het staat vol met gedenksteden voor de eerste migranten uit verschillende landen. Eén monument symboliseert de aankoop van *Manahatta* door Peter Minuit (één van de eerste bestuurders) voor *the ancient and unbroken friendship* tussen Nederland en Amerika. De aankoop ging in de vorm van handelsgoederen aan de verkopende partij, de indianen, ter waarde van een bedrag van zestig gulden. Daarbij moet wel worden opgemerkt dat het Indiaanse idee over grondeigendom afweek van het Europese idee. De indianen zagen het als bevestiging van hun bondgenootschap, zij verkochten slechts het gebruiksrecht. Land kon je in hun ogen niet (ver)kopen, evenmin als lucht en water en dus bleven de indianen er vrolijk wonen.

Zoals bekend had Hudson hier eigenlijk helemaal niet moeten komen, want Amerika viel niet onder het monopolygebied van de VOC, Azië wel en de opdracht die Hudson kreeg was dan ook om een noordoostpassage te verkennen, boven Nova Zembla langs. Maar voorbij de Noordkaap kreeg de bemanning het koud en dreigde met muiterij. Hudson verlegde toen zijn koers, stak de oceaan over en zakte via Newfoundland af naar het zuiden om een doorgang te vinden door Noord Amerika naar Azië. Hij probeerde stelselmatig alle waterwegen landinwaarts tot hij bij de rivier kwam die later zijn naam zou dragen en hij tot de ontdekking kwam dat een doorsteek niet mogelijk was maar dat de baai met al zijn eilanden wel een perfecte natuurlijke haven bood en een achterland vol belofte.

De heren bewindvoerders in Amsterdam zagen er wel wat in, een nieuwe compagnie (WIC) werd opgericht, er werd een begin gemaakt met het opzetten van een handelspost en de bouw van een fort op het uiterste puntje van Manhattan. Al gauw volgden de eerste

groepjes kolonisten en handelaren naar de nieuwe wereld.

Nieuw Amsterdam groeide niet uit tot een grote handelspost, daarvoor kreeg het nauwelijks de tijd. In 1664 zag de directeur-generaal van Nieuw Nederland Petrus Stuyvesant zich genoodzaakt de bewindvoering aan de Engelsen over te dragen. Desondanks herinneren veel namen van straten en gebouwen op Manhattan en in de overige delen van New York aan de Nederlandse periode, zoals Wall Street het financiële hart van NY dat zijn naam ontleent aan de verdedigingswal die in de 17e eeuw ten tijde van de Eerste Engelse (handels)oorlog werd aangebracht, bestaande uit een greppel waaraan alle Nieuw Amsterdamers moesten meegraven met daarachter een palissade van houten palen, negen voet hoog.

Broadway, *De Breede Wegh*, de *gemene wagenweg*, de *Haarlemmer wegh*: kan het Nederlandser? Piet Mondriaan liet zich door de jazz in de theaters langs Broadway inspireren voor zijn Broadway Boogie Woogie. Dit werk hangt in het Museum of Modern Art. Broadway is inderdaad vrij breed, niet omdat dat zo gepland was, maar omdat zich hier een inham van de East River bevond. Broadway loopt helemaal door tot boven aan Manhattan.

In de Nederlandse tijd was het grootste deel van het eiland platteland, geleidelijk aan breidde de bebouwing zich noordwaarts uit tot begin twintigste eeuw de noordelijke punt was bereikt. Maiden Lane is ook zo'n naam die teruggaat op de Nederlandse tijd: het *Maegdepaetje* verwijst naar een waterstroompje dat hier liep, waarin volgens overlevering de kolonisten-vrouwen de was deden. Het verlengde van Maiden Lane heet Cortlandt Street, genoemd naar de Van Cortlandt familie uit Wijk bij Duurstede, die hier land bezat. En zo passeren in het reisboek tal van voor ons herkenbare namen van plaatsen, straten etc.

Lang niet alles is meer te localiseren, de expansie van de stad heeft veel onvindbaar gemaakt. Waar lag bijv. Fort Amsterdam, het fysieke symbool van de macht van de WIC? Het werd aan het eind van de achttiende eeuw afgebroken en lag ooit op de plaats waar nu het Custom House staat. Tegenwoordig is dit gebouw deels in gebruik als onderkomen van het *National Museum of the American Indian*. De informatiepanelen bij de ingang melden weinig over de Nederlandse interactie met de indianen, nauwelijks iets om trots op te zijn.

De Plaquette voor de aanleg van de palissade

Meer informatie geeft een plaquette in de vestibule van het Customhouse, daar staat te lezen dat dit de locatie was van Fort Amsterdam en dat binnen het fort het eerste kerkgebouw van Manhattan stond. Feitelijk de plaats waar de Nederlanders Nieuw Amsterdam stichtten, waar verdragen met de indianen werden gesloten, met hen handel werd gedreven in bevervellen, maar waar vandaan ook troepen werden gestuurd om de indianen te bevechten.

Juist die plaats is na al die eeuwen gekozen als locatie voor een museum gewijd aan de cultuur van de indianen. De plaquette is aangebracht door leden van de Holland Society of New York, een vereniging van nazaten van de kolonisten van Nieuw Nederland die - evenals de Somsen Stichting- een periodiek uitgeeft met de naam *De Halve Maen*. Het kwartaalblad bevat levens- en overlijdensberichten en -daarin onderscheidt het zich vooral van Somsen horizon- veel historische artikelen. Het blad is de laatste decennia uitgegroeid tot het belangrijkste medium voor de vroege geschiedenis van Nederlanders in Amerika. De Holland Society kent een Annual Dinner in april (een beetje vergelijkbaar met onze jaarlijkse barbecue op Hoftiezer) en een Annual Banquet black tie in november, die kennen we nog niet.

De bibliotheek van de Holland Society

In de reisgids verhaalt de auteur verder over zijn bezoeken aan en zoektochten naar het verleden in musea, kerken -met name de (eerste) Dutch Reformed Churches- van zijn ontmoetingen met nazaten van immigranten, en over zijn speurtochten op kerkhoven naar namen van Nederlandse families op oude grafstenen, zoals de families Van Rensselaer, Van Buren, Schermerhorn, Den Besten, Vanderpoel en vele anderen.

Een aanrader is het *Museum of the City of New York*. (MCNY) met ondermeer objecten van Amerikaans-Nederlandse stijlkamers (helaas ook veel voorwerpen in depot). Het eerste gedeelte van de Trade Gallery van dit museum op de eerste verdieping is gewijd aan Nieuw Nederland met o.a. een model van de *Halve Maen* en een diorama van het scheepsdek met de ontmoeting tussen de bemanning en de indianen. Voor wie interesse heeft in oude documenten, zoals de aankoopakte door Petrus Stuyvesant van de Compag-

niesbouwerij uit 1651, die niet alleen betrekking had op een huis en een schuur, maar ook op een hooiberg, landerijen, zes koeien, twee paarden en twee jonge negers, komt in het NCNY zeker aan zijn trekken.

Het borstbeeld van Peter Stuyvesant

Overigens: voor wie meer wil weten over Stuyvesant, de uit Friesland afkomstige predikantszoon, die in een moeilijke periode directeur-generaal was van Nieuw Nederland, kan een bezoek brengen aan *St. Mark's In-the-Bowery* in de East Village, waar hij begraven ligt. In en bij de kerk zijn diverse gedenktekens voor Stuyvesant aangebracht. De kerk is niet zeventiende eeuws, maar de locatie wel, hier stond de kapel van Stuyvesants Bouwerij.

Wie na zijn bezoek aan musea en gedenkplaatsen er even genoeg van heeft en de drukte van de metropool wil ontlopen kan het Central Park ingaan, even geen historische plekken. Of toch wel? In de noordoost hoek van het park ligt een kleine vijver, althans in vergelijking met de watermassas elders in het park, met de naam Harlem Meer. En nu citeer ik de auteur: *Vanwege het Nederlandse dorpje dat hier in de zeventiende eeuw lag, is het Nederlandse woord meer gebruikt in plaats van lake of bassin en vervolgens: Een jaar nadat het Nederlandse Haarlemmermeer in 1853 door drooglegging de Haarlemmermeer polder werd, nam men in New York het besluit tot de aanleg van het Harlem Meer.*

Standbeeld in Stuyvesant Square

Dergelijke aanvullende informatie, maakt het raadplegen van deze reisgids zo aardig. Het geeft niet uitsluitend een opsomming van feiten, familienamen, bezienswaardigheden etc., maar bepaalt je tussendoor ook bij de historie van ons eigen lage land.

Nog even terug naar de stad New York. Het eiland Manhattan is slechts één van de vijf boroughs waarin NY is verdeeld, wel het bekendst. Over Bronx, Staten Island en Brooklyn op

Long Island bevat het reisboek ook de nodige informatie en ze zijn een bezoek zeker waard. Alle drie gaan terug tot op de Nederlandse tijd. Zo ontleent Brooklyn zijn naam aan *Breuckelen*, in de tijd van Nieuw Amsterdam een klein dorpje aan de overkant van de Oostrivier, waar zich al vroeg Nederlandse kolonisten vestigden. Breuckelen vormde met Amersfoort, 't Vlacke Bosch of Midwout, Boswijk, 's-Gravesande

en New Utrecht op den duur wat nu Brooklyn is, de op twee na grootste stad in de Verenigde Staten maar desondanks aan het einde van de 19e eeuw opgeslokt door New York.

Het voert in het kader van deze bijdrage te ver om nog een aantal van de vele aan Nederland verwante historische gebeurtenissen, plekken en families in Brooklyn te noemen en datzelfde gaat op voor Bronx en Staten Island. Voor reislustige leden van de Somsen family met historische belangstelling rest daarom het lezen en raadplegen van de reisgids en het gaan in de voetstappen van Jaap Jacobs: *OP ZOEK NAAR NEDERLANDS NEW YORK* met als ondertitel *Een historisch reisboek* (uitgever Boom-Amsterdam ISBN 978 90 8506 705 4).

Jaap Jacobs

Voor de volledigheid: Jaap Jacobs is onze schoonzoon, m.a.w. op enige afstand aan de Somsens verwant. Hij is historicus en gespecialiseerd in Nederlandse en Amerikaanse geschiedenis.

Samen 160 jaar oud en nog steeds springlevend

door Johan Somsen [1089]

Op 31 december 2009 vierde Jan van Daatselaar zijn 80e verjaardag en korte tijd daarna, op 5 februari 2010, viel zijn vrouw, Gree van Daatselaar - Somsen [53], de eer te beurt dezelfde mijlpaal te bereiken. Samen tellen ze het respectabele aantal van 160 levensjaren en tot onze grote vreugde mogen zij zich verheugen in een goede gezondheid. Bij Jan moeten zelfs de eerste grijze haren nog doorbreken!

Al in de aanloop naar onze eerste grote wereldwijde Somsenreünie in 1997 meldden Jan en Gree zich aan als gastgezin voor Amerikaanse Somsens en op een van de laatste dagen kwamen ze enthousiast bij ons - het organiserend comité - met de mededeling dat Gree graag een verslag wilde schrijven over die geweldige reünie. Daarmee werd een contact gelegd dat tot op de huidige dag heeft mogen voortduren.

In onze familiestichting hebben zij hun steentje meer dan bijgedragen. Al bij de geboorte van onze stichting was Gree er bij en zij werd onze eerste secretaris. Die taak heeft zij verricht tot 2003, maar samen met haar man Jan heeft ze echter nog voor veel heter vuren

gestaan: het verzorgen van twee edities van ons familietijdschrift, Somsen Horizon, per jaar. En dat in een tijd dat we de lay-out nog niet uitbesteedden aan derden. Zij deden dat alles zelf. Twee keer per jaar was het een drukte van jewelste in hun huis aan de Esstraat in Lichtenvoorde en altijd weer was het spannend of de deadlines weer gehaald zouden worden.

Toen zij het in 2003 wat rustiger aan wilden gaan doen en de redactie van ons tijdschrift en ook het secretariaat aan anderen overlieten, kon Gree echter geen afscheid van het bestuur nemen en bleef aan als lid wat alleen maar heeft bijgedragen tot grotere gezelligheid.

In 2005 ontstond de vacature voor een nieuwe penningmeester en toen trad Jan als reddende engel naar voren. Hij schreef hiermee wel geschiedenis want hij zou daarmee de eerste Somsen van de koude kant worden die in het bestuur kwam. Hij heeft zich echter op een bewonderenswaardige manier staande weten te houden in het gezelschap van alleen maar Somsens en dat zegt heel wat!

In 2007 moest Gree besluiten om nog weer een stapje terug te doen maar tot onze vreugde was Jan bereid als penningmeester aan te blijven. Daardoor hebben we hen gelukkig niet uit het oog verloren en hebben we nog regelmatig contact met deze beide aimabele mensen van het eerste uur van onze familiestichting en ik spreek de hoop uit dat we nog menigmaal van elkaars gezelschap mogen genieten en uiteraard wil ik vanaf deze plaats een welgemeende gelukwens niet achterwege laten.

Gree, Dick en Jan samen 240 jaar oud

De Heer schonk ons heden zeer
voorspoedig een lief Dochtertje en Zusje

GRADA ALEIDA JOHANNA

Zijn Naam zij geprezen.

D.J. Somsen
A.G. Somsen - Stronks
Doesburg, 5 februari 1930

Reünie kleinkinderen met aanhang van Gezinus Somsen

door Dikky Somsen-Lenselink [133]

Op 7 november 2009 vond een reünie plaats van kleinkinderen en hun partners van Gezinus (Gerrit) Somsen [19] en Geertrui (Geertje) van Driel [79] midden in de Hilversumse bossen.

Ook wij, Dick [130] en Dikky [133] Somsen -Lenselink waren uitgenodigd dit feest mee te maken. Dick kon dan iets vertellen over de Somsen Genealogie en de Somsen Stichting.

In september ontvangen wij een e-mail van de organisatoren, Martien van der Burg [113] en Dik de Jongh [101] met het verzoek om een schalm te maken. Een schalm is een schakel van een ketting en in die schalm (een A4tje) moest je over jezelf schrijven, bijv. je opleiding, beroep, gezinssamenstelling en levensloop vergezeld van een foto.

Na het opsturen naar de organisatoren werden alle schalmen naar alle deelnemers doorgestuurd zodat je van tevoren al heel veel wist van alle, ongeveer 50 deelnemers. Een heel goed idee. In Hilversum waren alle schalmen met foto als een ketting aan de muur opgehangen en was de kennismaking met onze achterneven en achternichten een fluitje van een cent. Er was direct al een heel gezellige sfeer.

Schalmen ketting

Na de koffie met gebak werd de dag geopend door Martien van der Burg die het overlijden memoreerde van hun tante Gé van Winkelhof - Somsen [88] op 23 augustus 2009 in Middelburg. Dik de Jongh vertelde hoe de dag doorgebracht moest worden aan de hand van een huishoudelijk reglement waarbij hij nogal nadruk legde op de opruimwerkzaamheden aan het eind van de dag. Beide sprekers kregen een warm applaus voor hun inzet en werden door Gus Somsen [97], namens ons allen, gedecoreerd met een voor mij onbekende ridderorde..... Er was ook applaus voor Ad Somsen [98] die even met een retourtje uit Portugal was overgekomen.

Na de lunch kwamen de koffers met oude foto's, brie-

ven en krantenknipsels te voorschijn wat soms voor veel hilariteit zorgde. Erg veel waardering kreeg de presentatie via laptop en beamer van Martien van der Burg van oude foto's en dia's uit de kinderjaren van de aanwezigen. De Aaaaas en Oooooos waren niet van de lucht.

Dick maakte dankbaar gebruik van de beamer om de genealogie van de aanwezige nazaten van Gezinus Somsen [19] uit te leggen en kon zijn verhaal kwijt over het ontstaan en doelstelling van de Somsen Stichting. Als resultaat mocht hij ter plekke 5 nieuwe donateurs inschrijven die allen als beloning een update van de genealogie CD-ROM 2007 ontvingen.

De locatie was gekozen in een prachtige omgeving, alleen jammer dat het bijna de hele dag regende. Tussen de buien door was er toch nog even gelegenheid voor een familiefoto met allemaal vrolijke gezichten.

De familie foto

Wij werden allen rijkelijk voorzien van allerlei smakelijke hapjes en drankjes en aan het einde van de middag werden de bezems te voorschijn gehaald en werd de zaal weer netjes schoon achtergelaten. Het afscheid van iedereen was erg hartelijk en het zal me niet verbazen als deze kleinkinderen nog vaker zo'n gezellige dag zullen organiseren.

Ook namens Dick mijn hartelijke dank aan de reünie-commissie voor de uitnodiging en de perfecte organisatie.

De redactie heeft vernomen dat de penningmeester van de Somsen Stichting het batig saldo van deze reünie in Hilversum, groot € 75,00, op zijn rekening zag bijgeschreven, waarvoor hartelijk dank.

Een Europese rondreis

door Lois Wernlund McEvoy [3862] en
Victoria Gayle McEvoy

In augustus en september 2009 maakten Lois Wernlund McEvoy en haar dochter Vicki een rondreis door Europa. In september brachten ze een bezoek aan Amsterdam waar ze met een aantal Nederlandse Somsens een tocht door de Amsterdamse grachten

maakten. Lois is een achterkleinkind van Jan Hendrik Somsen [88] die in 1881 naar Amerika emigreerde en daarmee de stamvader werd van de tweede tak van de Amerikaanse Somsens.

We hadden Lois al eerder ontmoet tijdens een bezoek aan de VS in 1998 en ook bij de tweede wereldwijde Somsen reünie in Baldwin, WI, in 2002 was zij een van de aanwezigen.

Omdat ze een verstandige en volwassen jonge vrouw is, besloot Vicki dat ze zichzelf zou trakteren op een rondreis door Europa toen ze haar studie aan de universiteit voltooid had. Maar in plaats van meteen op reis te gaan besloot ze het even uit te stellen om voldoende geld en vakantiedagen te vergaren om de trip te kunnen maken. En wat is ze een geweldige dochter! *Ze nodigde mij uit met haar mee te gaan!*

Onze reis begon in Rome waar we twee lange dagen door de stad hebben gewandeld en één dag hebben we benut voor een busreis naar Pompeii. Het is onmogelijk deze drie dagen samen te vatten in een enkele alinea en zelfs niet in een paar zinnen. Maar ik wil toch een poging doen: *Michelangelo was een genie, de Katholieke Kerk is trots op haar weelderige bezittingen, aan de balies op vliegvelden en spoorwegstations kun je erg veel nuttige informatie krijgen, Pompeii is uitermate boeiend, en koop geen water in flessen. Er zijn in Rome zoveel fonteinen gebouwd waar je drinkwater kunt krijgen dat rechtstreeks via een systeem van aquaducten wordt aangevoerd.*

Trevifontein in Rome

Onze volgende stop was Florence, ook in Italië, waar we weer een centraal gelegen hotel hadden zodat we overal te voet heen konden. De les die we hier geleerd hebben is dat je gewoon omhoog moet kijken als je geen herkenningspunt kunt vinden. We waren verbaasd dat we de klokkentoren van de Duomo (St. Maria Del Fiore) niet konden vinden - *we stonden er vlak naast!*

Van Florence vlogen we naar Amsterdam. Wegens slecht weer was ons vliegtuig te laat waardoor we pas om 9 uur 's avond aankwamen. Per trein zijn we naar

de stad gegaan en met de tram naar het Muntplein. Daarvandaan was het slechts een korte wandeling naar ons hotel. We voelden ons in Amsterdam meer op ons gemak dan in enige andere plaats die we bezocht hebben. De Nederlandse neven en nichten hadden ons gezegd de zaterdag te reserveren om iets met hen te ondernemen. Onze eerste dag brachten we door met sightseeing en het verkennen van de stad. We zijn naar het Anne Frankhuis gelopen, langs de Westerkerk en langs de grachten. Ook zijn we naar de rosse buurt geweest en we hebben de Oude Kerk, de Nieuwe Kerk, het Paleis op de Dam en het Waterlooplein bezocht.

De Nederlandse neven en nichten zijn fantastisch. Zoals afgesproken kwam Theo op zaterdagmorgen naar ons hotel en hij had foto's en documentatiemateriaal meegebracht over de geschiedenis van de Somsen familie. Theo's dochter Hester en Johan en Yvonne kwamen spoedig daarna. De enige regen die we tijdens onze reis hebben gehad was op deze dag. Toch bleek het een geluk bij een ongeluk. Marnix kwam met zijn boot naar de steiger van het hotel en we konden zo instappen.

Marnix komt met de boot ons ophalen

Omdat de meeste mensen niet zo van regen houden waren de grachten vrijwel leeg. Marnix nam ons mee op een rondvaart door de grachten terwijl we aan boord genoten van de picknick die Theo had geregeld. Theo's kennis van de Nederlandse geschiedenis is geweldig. Wat konden we ons nog beter wensen dan aan boottocht met voedsel en familie?

Na een taalles waarin Marnix leerde dat Vicki's uitdrukkingen echt Texaans waren, hoewel we niet zo'n accent als George W. Bush hebben, nam Theo ons mee op een rondrit over de dijken en naar een aantal kleine dorpen buiten Amsterdam. We kunnen er geen woorden voor vinden om onze dank uit te drukken voor de tijd en moeite die deze geweldige neven en nichten hebben genomen om ons zo'n prachtige dag te bezorgen.

Amsterdamse grachten

Op zondagmorgen gingen we op weg naar het spoorwegstation voor onze volgende verblijfplaats: *Parijs*. We hebben er de hele middag rondgelopen. Onze voornaamste reden om Parijs te bezoeken was de bustocht naar Mont St. Michel en de bus vertrok vanuit Parijs. Mont St. Michel is een van de gebouwen die Vicki heeft bestudeerd tijdens haar studie en een oorlogsveteraan uit de Tweede Wereldoorlog had ons in onze kerk veel verteld over zijn bezoek daar. Het bezoek overtrof onze stoutste verwachtingen.

Onze volgende stopplaats was Berlijn. We logeerden in het voormalige Oost Berlijn, slechts drie straten verwijderd van Checkpoint Charlie. Onze keus was op Berlijn gevallen om ons te kunnen verdiepen in de geschiedenis. We ontdekten dat er altijd meer te leren valt en het verleden kan niet en mag niet vergeten worden.

Ter afsluiting van onze reis bezochten we Ierland. Als je achternaam McEvoy is, kun je daar eenvoudigweg niet omheen. Links rijden was er niet zo moeilijk maar het stuur aan de rechterkant hebben bleek moeilijker te zijn, vooral bij het achteruit rijden. Het Ierse platteland is echt schitterend en kwam geheel overeen met wat we er al over gehoord hadden. Voor onderdak hadden we gekozen voor logies met ontbijt en daar waren we erg gelukkig mee. Als je ooit besluit Ierse steden te bezichtigen denk er dan om dat ze niet van bewegwijzering houden. Ons advies is: *neem een GPS mee*.

Er is niets waardoor je thuis zo erg waardeert dan ver van huis te zijn. Velen hebben ons gevraagd wat onze lievelingsplek was. Zonder twijfel is dat Amsterdam. Doordat we daar zo hartelijk welkom werden geheten en er zo'n mooie tijd met familie hebben gehad steekt het ver uit boven al het andere. Theo, Marnix, Hester, Johan & Yvonne, een bedankje schiet tekort als we onze diepe waardering willen uitdrukken voor wat jullie

Lois en Vicki

voor ons hebben gedaan, maar toch is dat het enige dat we nu kunnen aanbieden. Maar als jullie ooit naar Texas komen dan staat ons huis voor jullie open.

Camping weekeinde van 14-15 augustus 2010

Voor de dertiende keer organiseren we alweer het *Somsen camping weekeinde* in IJzerlo.

Een bezoek aan onze lindeboom bij het *Jaopikshuus* staat op het programma voor zaterdag.

De barbecue in een zeer ontspannen sfeer is weer op zaterdagavond vanaf ongeveer kwart over zeven. De kosten hiervoor zijn € 17,50 per persoon. Hiervoor krijgt u heerlijk eten en hebt u vrij drinken. Daarna ruimen wij gezamenlijk op en doen de afwas.

En misschien wilt u uw tijd zelf indelen en geen verplichtingen hebben. ***U bent even zo goed welkom!***

Reserveer deze data, we verwachten weer een heleboel familieleden van ver of dichtbij. Als u wilt deelnemen aan de barbecue graag uiterlijk 1 augustus melden per telefoon of e-mail bij Wim Somsen.

Wim Somsen
Hoge Heurnseweg 8
7095 CJ De Heurne
Telefoon: 0315- 652115
E-mail: jwsomsen01@hetnet.nl

Manege De Achterhoek in IJzerlo vierde haar 45 jarig jubileum

door Harry Somsen [146]

Vader Westerveld begon in 1964 paardrijlessen te geven. Nu, 45 jaar later, volgen vierhonderd mensen iedere week paardrijlessen bij zijn dochter Alice Sticker-Westerveld en haar man Eddie Sticker.

Henk Westerveld hield hengsten voor het fokken van Engelse en Arabische volbloedpaarden. *Paarden zijn voor mijn vader altijd zijn grootste hobby geweest*, zegt Alice Sticker - Westerveld.

Toen iemand mijn vader eens vroeg of hij paardrijles aan hem kon geven, is hij daarmee begonnen.

Dat gebeurde op dezelfde locatie aan de Dinxperlosestraatweg, waar hij een stal voor zijn paarden had gehuurd. Vader Westerveld was daarmee een

van de eerste gediplomeerde instructeurs in Nederland.

Moeder Westerveld loopt hier nog dagelijks binnen om ons in de manege te helpen.

Van l-r: Alice Sticker - Westerveld, Eddie Sticker, oma Greta Westerveld en zoon Job Sticker

Inmiddels zijn de grond en de gebouwen eigendom van Alice en Eddie Sticker. Eddie vertelt dat zij het bedrijf in 1996 hebben overgenomen van de familie te Bokkel. *We hebben nu een manege, een pensionboerderij en een minicamping.* Op deze minicamping komen de Somsens jaarlijks bij elkaar voor hun Somsen weekeind en de barbecue. Dat gebeurt al vanaf de 1e wereldwijde Somsen reünie die zij in augustus 1997 hielden. Daarna hebben zij ook de nieuwe rijhal met hun 3e wereldwijde Somsen reünie in 2007 ingewijd en ze blijven jaarlijks in augustus op de minicamping terugkomen.

Toen de oude manegehal na verloop van tijd te klein werd, zijn drie voormalige varkensschuren gesloopt en is er een nieuwe rijhal van dertig bij zestig meter gebouwd. Daarin worden wekelijks lessen gegeven aan ongeveer vierhonderd paardenliefhebbers. Eddie vertelt verder dat kinderen vanaf 6 jaar op hun manege kunnen beginnen met F1 lessen. Dat is een goede basisopleiding van de Federatie van Nederlandse Ruitersportcentra.

Vanaf F8-niveau krijg je een aansluiting op de wedstrijdssport. Vanuit de gedachte dat het ook veilig moet zijn dragen de ruiters bij het springen een goede bovenlichaamsbescherming. Bij de lessen staat het plezier voorop en dat is bij de ruiters goed zichtbaar.

De 5 sterren

Inmiddels hebben wij de 5e ster gekregen waarmee wij bij het kleine groepje 5-sterren manegeges in Nederland horen.

De kinderen Leila en Job helpen na schooltijd en huiswerk ook in de manege waar veel leeftijdgenoten les hebben. De manege van Alice en Eddie heeft veertig eigen lespaarden en daarnaast staan er van particulier ongeveer 25 paarden in pension.

Door de combinatie van manege met pensionboerderij en mini camping, trekt de manege klanten van ver buiten de regio. Voor lessen komen cursisten zelfs uit Utrecht, Tiel en Eindhoven.

Leila Sticker

Zowel paard als ruiter kan overnachten. En dat is ook nodig omdat Euregio (een groot gebied dat zich uitstrekt over Nederlands en Duits grondgebied) ongeveer 1200 kilometer grensoverschrijdende routes heeft. Eddie heeft ook eigen routes uitgezet. Het paardentoeerisme zit in de regio Achterhoek in de lift.

Volgend jaar beginnen de Stickers met samengestelde buitenritten onder het motto: *Enjoy the ride*. In deze ritten komen dressuur, springen en cross aan bod. Alice zegt dat zij alleen dressuur rijden te eenzijdig vindt. Je moet ook kunnen crossen en springen. Daarom laten wij de mensen aan alles proeven. Je bent pas een echte ruiter als je alles kunt.

Dat hebben zij ook de Somsens laten zien op de reünie in 2007.

Alice vierde in 2009 nog een jubileum, zij is 50 jaar geworden en dat heeft de buurt door middel van spandoeken laten weten. Bij het Somsen weekeind in 2009 waren wij daar getuige van.

De spandoeken van de buurt

www.manegedeachterhoek.nl

Website: www.somsen.org

De Violaar

door Oscar Somsen [2040]

Al vanaf de oprichting van onze familiestichting in januari 1998 hebben we onze eigen website. Het was John Howard Somsen [2353] uit de VS die de site gestart heeft. Vele jaren is hij onze webmaster geweest maar tijdens onze wereldwijde reünie in 2007 heeft hij het (USB-) stokje overgedragen aan Oscar Somsen, een Somsentelg uit een jongere generatie, en daar zijn we erg gelukkig mee.

De Somsen stichting beheert al jaren een eigen website: www.somsen.org. Daar vindt u veel interessante informatie over de geschiedenis van de stichting en over de wereldwijde reünies. Over activiteiten, het bestuur, producten die u bij de stichting kunt kopen en over ons familieboek: *Somsen Omnes Generationes*. U kunt de nieuwsbrieven en oudere Somsen Horizons bekijken. De jongste editie van Somsen Horizon wordt zes maanden na publicatie op de website geplaatst. De donateurs van de Somsenstichting ontvangen natuurlijk al een papieren versie in mei. Sinds vorig jaar is er een lijst met alle artikelen die in de afgelopen 21 Somsen Horizons geschreven zijn. Handig als u zoekt naar een artikel of eens wilt kijken waarover zoal geschreven is.

Bijzonder is dat u op onze website inmiddels ook de meest recente database met onze genealogie kunt raadplegen. U kunt hier uzelf vinden en de relaties van andere Somsens die u ontmoet. Hiervoor is wel een wachtwoord nodig. Dit staat in de meest recente papieren versie van Somsen Horizon op pagina 2. Het is ook mogelijk de Cd-rom te bestellen waardoor u de genealogie thuis kunt raadplegen.

Sinds kort hebben wij een plek waar foto's kunnen worden geplaatst. Tot slot hebben wij ook een gastenboek. Het wordt helaas nogal geplaagd door SPAM, maar daar proberen we wat aan te doen. Als u de site bezoekt, laat dan een berichtje achter. Zo weten wij wat u van de site vindt en wat er nog veranderd of verbeterd moet worden. Als u in contact wilt komen met anderen die in het gastenboek staan, kunt u een berichtje sturen naar de webmaster.

door Ben Somsen [438] en Arnold Somsen [2041]

The making of een PR-videofilm

Wim met de sopraan-violaar

Dit najaar hoopt mijn broer Wim [440] het 5de lustrum Violaarbouw te vieren.

De Violaar is een muziek-instrument waarop zowel gitaar als viool kan worden gespeeld.

Vijftientwintig jaar geleden heeft Wim dit instrument ontwikkeld met als doel om jonge leerlingen naast het spelen op een blokfluit ook het snarenspeel te leren. Misschien herinnert

u zich de Violaar nog van de vorige familiereünie in IJzerlo. Toen draaide er een videofilm gemaakt door Arnold en hield Wim een workshop.

In 25 jaar heeft de Violaar een hele ontwikkeling door-gemaakt. Er zijn vele Violaars gebouwd.

De Violaars is veel gebruikt op basisscholen en er is een heus orkest mee gevormd. Voor PR-doeleinden wilde Wim graag een videofilm gemaakt hebben, waarin stapsgewijs het bouwen van zo'n instrument getoond wordt. Tijdens het overleg voor het scenario bleek het onvermijdelijk om een stukje geschiedenis mee te nemen. De film begint dan ook met een intro waarin Wim de allereerste instrumenten bespeelt. Deze instrumenten waren opgebouwd uit onder andere een conservenblik en stalen snaren.

Wim op de blikken bas-violaar

In de beginperiode heeft Wim samen met basisschool-leerlingen circa 800 Violaars gebouwd. De klank van dit instrument viel echter tegen. Dus besloot Wim om dit instrument van hout en met echte vioolsnaren te gaan bouwen. Inmiddels heeft hij alweer bijna 300 ver-

nieuwde Violaars gebouwd in de toonsoorten sopraan, tenor en bas. Op deze Violaren kan zowel strijkend als tokkelend gespeeld worden. Bovendien heeft hij een tweedelige lesmethode ontwikkeld met de naam: *Speel de Violaar*.

Nadat wij overeenstemming hadden over het scenario zijn Arnold en ik van Zaandam naar Wageningen gereisd om te gaan filmen. Arnold maakte de close ups en ik de half totaal beelden. We hebben het fabricageproces in beeld gebracht vanaf de allereerste handeling, het maken van de rand, het spannen van de snaren tot en met het maken van de strijkstok. Ondertussen vertelt Wim over zijn belevenissen met de Violaar. De film eindigt met het bespelen van de nieuw gebouwde instrumenten.

Vlnr. Sopraan- tenor- en bas-violaar

Op de Somsen website www.somsen.org. vindt u een verkorte versie van deze videofilm. Bent u geïnteresseerd in de hele videofilm op DVD dan kunt u contact opnemen met ben.somsen@planet.nl

Een unieke expositie van foto's en schilderijen

door Theo Somsen [227]

In de Openbare Bibliotheek van Eibergen exposeerden Ben Somsen [396] en zijn echtgenote Hannie Stroes [397] tot 2 januari 2010 hun meest recente werken.

Onze oud-voorzitter, Theo Somsen, opende op 6 november 2009 de tentoonstelling met een toespraak voor Ben, Hannie, hun kinderen en kleinkinderen en een groot aantal vrienden en bekenden. Hierbij treft u een samenvatting van deze toespraak aan.

Hannie en Ben hebben mij gevraagd deze expositie te openen. Wij mogen vanavond simpelweg genieten van datgene wat Hannie en Ben ons voorschotelen in deze

gezamenlijke presentatie van hun meest recente werken.

En als u dat zo dadelijk gaat doen, bedenk dan o.a.:

1. Dat Hannie en Ben beiden riante 70-ers zijn
 2. Dat er dus ruim 150 jaar levenservaring besloten ligt in hun werk.
 3. En ook, hoewel zij binnenkort 50 jaar zijn getrouwd, dat ieder van hen al voor hun huwelijk de eerste stappen zette op het gebied van schilderen en fotograferen.
- U krijgt dus maar een topje te zien van een enorme productie, maar dit topje is wel Top, als u begrijpt wat ik bedoel.

Bedenk bovendien dat:

Hannie en Ben hun leven lang van gedachten wisselden over elkaars werk en elkaars kunstzinnige vooremens.

Dat moet hun liefde voor elkaar wel enorm gestimuleerd hebben, want er heeft altijd een flink spanningsveld bestaan tussen de schilderkunst en de fotografie. Hannie en Ben hebben het spanningsveld tussen schilderkunst en fotografie echter wel weten te overstijgen: zij verloren elkaar niet uit het oog, zij volgden elkaars ontwikkeling en bespraken die met elkaar. Het resultaat daarvan is, denk ik, ook goed te herkennen in deze expositie.

Mij vallen in ieder geval twee dingen op:

1. Hun thematiek is naar elkaar toegegroeid, want de natuur die ons omringt is in vrijwel al hun werken terug te vinden.
2. Ook viel mij op dat het een enkele keer wel lijkt of eenzelfde landschap zowel door Hannie als door Ben is omgetoverd.

Mij zegt dit heel veel over hoe Hannie en Ben met elkaar zijn versmolten.

Beste mensen, lieve Hannie en Ben, wij gaan nu vast met plezier genieten van jullie expositie, die getuigt van jullie hartstocht voor schoonheid, jullie toewijding, vakmanschap en rijpe levenservaring. En dat gaan wij doen in het besef dat jullie nog niet tot de onsterfelijken worden gerekend. Onsterfelijk word je n.l. pas als je niet meer in leven bent.

Daarom is jullie werk ook nog niet echt kostbaar. Maar weet dat jullie voor ons nu al onsterfelijk zijn.

Ben Somsen, links, op de expositie

Hoe een buitenstaander tegen de Somsen familie aankijkt

door Alice Sticker - Westerveld

Sinds 1997 hebben we als Somsen familie vele plezierige contacten onderhouden met Eddie en Alice Sticker - Westerveld, de eigenaren van Manege De Achterhoek met het daarbij behorende campinkje. Toen we bezig waren met de voorbereidingen voor onze eerste grote Wereldwijde Somsen Reünie in 1997 kwamen we al spoedig met hen in contact omdat er mogelijkheden waren op hun kleine, gezellige kampeerterrein familieleden onder te brengen. Een bijzondere bijkomstigheid is dat hun terrein op steenworpafstand ligt van de oudst bekende plek waar in het begin van de jaren 1600 Somsens gewoond hebben: Het Somsenhuus in IJzerlo. Na de grote reünie van 1997 hebben we ieder jaar ons Somsen kampeerweekend gehouden op het kampeerterrein van Eddie en Alice. Toen we in 2007 onze derde Wereldwijde Somsen Reünie organiseerden boden Eddie en Alice spontaan hun schitterende nieuwe manegehal aan. Zonder enige aarzeling kunnen we vaststellen dat we ons na al die jaren daar helemaal thuis voelen.

De winter van 96/97 zal ik niet gauw vergeten. We woonden sinds september in de kleine woning bij het Hoftijzer. Job was een baby en Leila was net 1 jaar oud. Er was veel werk te doen om onze plannen, het stichten van een kampeerboerderij annex minicamping en de uitbreiding van de manege, rond te krijgen. Toen viel de week voor kerst de winter in en tot mijn groot verdriet overleed op 23 december 1996 mijn vader die onze steun en toeverlaat bij onze nieuwe uitdaging zou zijn. Daar zat ik dan: *streng vorst, 2 kleine kinderen, een stal vol paarden, Eddie fulltime aan het werk in Zevenaar, verbouwingen en het allerergste was het plotselinge verlies van mijn vader met wie ik zoveel plannen al had gemaakt.*

Maar het wordt nooit zo donker of het wordt ook weer licht en dat gebeurde in februari 1997 toen er plotseeling een voor mij onbekende man ons piepkleine kamertje in stapte. Hij stelde zich voor als Dik Somsen uit Eibergen en vanaf het eerste moment voelde het contact als een soort vriendschap.

Hij was op zoek naar een locatie voor de Worldwide Somsen Reünie in augustus 1997 en was door zijn kameraad Wim Kämink naar ons gestuurd. Het was ons allereerste grote *project* en het voelde eigenlijk wel spannend. Bewondering heb ik nog voor Dik dat hij ondanks de chaotische toestand waarin we toen zaten toch gelijk al met plannen en afspraken durfde te komen. Er was nog niets verbouwd en het zou toch een heel grote happening worden. Nu, 13 jaar later, denken we hier nog vaak aan en in al die jaren zijn er zoveel mooie, spannende en gekke dingen gebeurd die we met de familie Somsen hebben meegemaakt.

Zoals net voor de reünie in 1997, de camping stond vol met Somsens en er liepen ook een groot aantal kippen

John Howard Somsen en Alice

aan de deur met de mededeling: *de hanen eruit of ik.* Na overleg heeft Dick toch maar ergens anders een rustige kamer geboekt en is alles toch noch goed gekomen. Het werd een superfeest en Dick is daarna nog heel vaak wezen kamperen.

Jaarlijks wacht ik ook met spanning op het geluid van Johans klompen, het begint pas echt als hij er is, compleet met trekzak en Yvonne. (Met haar dochter hebben we inmiddels ook al leuk samengewerkt met de paarden). De hele familie Somsen is volgens mij erg muzikaal: we hebben al verschillende muzikale geluiden vanaf de camping gehoord. Johan kwam de eerste jaren met een romantisch tentje maar na een wolkbreuk, waarbij onze droogtrommel overuren maakte en al onze slaapzakken richting camping vertrokken, is Johan toch maar overgestapt op een super-de-luxe caravan. Volgens mij moest hij deze ook aanschaffen om zijn relatie te redden want Yvonne zag de romantiek van het tentje toch al niet zo zitten.

Ook Theo is een trouwe en vooral gezellige gast en van hem heb ik een paar boeken in de kast staan die hij op de boekenmarkt in Bredevoort op de kop had getikt. Dat is toch ontzettend leuk dat er zo maar aan je gedacht wordt.

In 2007, tijdens de vorige reünie, hadden we de Amerikaan John Howard Somsen te gast. Reuze gezellig; hij kwam elke avond een of meer afzakkertjes halen in de kantine van de manege en aan hem hebben we ook nog een prachtig schilderij overgehouden dat daar nog steeds hangt. John H. heeft trouwens zijn schoenen nog in IJzerlo achtergelaten. Ik hoop dat hij ze ooit nog eens op komt halen en daarom laat ik ze ook maar lekker staan.

Ik kan nog heel lang doorgaan met alle fijne herinneringen die we aan jullie familie hebben, over de kleinkinderen van Margriet, de hond van Ada, onze superhandige Harry uit Zelhem die ons heel lief een bloemetje namens jullie kwam bezorgen tijdens het 45-jarig bestaan, Wim die

en vooral hanen van ons tussendoor.

Deze hanen waren bijna de oorzaak van een voortijdig einde van onze samenwerking. Vroeg in de ochtend begonnen deze dieren luid te kraaien en Dick Somsen uit Zwolle, die een heel verantwoordelijke taak had, werd hierdoor behoorlijk gestoord in zijn nachtrust. Hij kwam 's ochtends

Bloemen

de barbecue altijd regelt, Ben van de prachtige foto's en zo kan ik nog wel even doorgaan. Kortom heel veel lieve, gezellige en mooie herinneringen waarvan ik hoop dat ze nog lang gevoed mogen worden.

We hopen jullie in augustus allemaal terug te zien en verheugen ons daar al weer op.

Veel liefs

Eddie, Alice, Leila en Job Sticker-Wersterveld, IJzerlo

In Memoriam
Geertrui Gezina Somsen [88] 1918 - 2009

Dit is een samenvatting van de toespraak uitgesproken door haar zoon Otto [119] op haar begrafenis op 28 augustus 2009 in Middelburg.

Mijn moeder werd geboren op 15 mei 1918 in Bolnes als jongste dochter van Gezinus Somsen en Geertrui van Driel. Ze had 2 broers en 6 zussen: Grada, Anneke, Dit, Goof, Dina, Marie, Dirk en Mien. Het leeftijdsverschil met haar oudste zus Grada was 16 jaar. Haar vader was hoofd van de school en een markante persoonlijkheid. Helaas stierf hij toen ze 6 jaar oud was en dat heeft ze haar hele leven als een groot gemis ervaren. In 1932 kwam ook haar zus Dina te overlijden. Ondanks deze ingrijpende ervaringen had mijn moeder toch altijd mooie en vrolijke verhalen over haar jeugd in het schoolhuis, over hun hechte gezin, de leuke vakanties en logeerpartijen in Hoofddorp en de Achterhoek.

Ze doorliep de basisschool en de MULO en wilde graag met kinderen werken. Daartoe volgde ze een opleiding op de Tesselschadeschool en ging daarna werken in een opvanghuis voor ongehuwde moeders in de buurt van Amsterdam. Door de oorlog moest ze hiermee stoppen.

Daardoor werd de hulp van haar in familieverband mogelijk. De moeilijke crisisjaren en de periode van 1940 tot en met 1945 betekenden voor haar dat ze regelmatig weg was van huis om behulpzaam te zijn in de gezinnen van haar broers en zussen bij geboorte of ziekte. Ondertussen was Henk van Winkelhof op haar pad verschenen. Op 24 september 1946 trouwden ze en gingen ze inwonen bij haar schoonouders in IJsselmonde. In 1947 werd Otto daar geboren.

Toen haar moeder in 1949 overleed verhuisden ze

naar het huis van haar moeder in de Paul Krugerstraat waar ook haar oudste zus Gra domicilie hield. Daar werd Gerie geboren.

Mijn vader werd overgeplaatst naar Middelburg. Een nieuwe standplaats als beroepsmilitair betekende voor het jonge gezin een nieuw leven *in den vreemde*. In Middelburg werden in 1954 Krijn en 5 jaar later Wilmie geboren.

Ze was een geweldige moeder, schoonmoeder, oma en omi en ook *ouwe oma*. Het woord *schoonzoon* of *schoondochter* vond ze niks. Ze had 4 kinderen onder haar hart gedragen en er 4 bij gekregen. Dat waren net zo goed haar kinderen.

Ze was er in blijde maar ook droeve dagen, altijd samen met Pa. Ze wist wanneer je examen had, naar de tandarts moest, op vakantie ging en weer terug was. Toen de tijd aanbrak van ziekte en beperking vond ze het maar niks dat wij dingen voor haar kwamen doen en ze geholpen moest worden.

Mijn moeder was een vrouw uit duizenden!

Verknocht aan haar man, trots op haar kinderen, kleinkinderen en Pim, haar achterkleinkind en alles wat bij de familie hoorde.

Lieve moeder, we gaan je heel erg missen. Maar je hebt een onuitwisbare plek in ons hart en die dragen we met ons mee. Dank voor dit alles. Het is goed zo!

Dag lieve moeder. Rust zacht.

Engelbart Somsen geen zondagskind

door Johan Somsen [1089]

Op zondag 13 augustus 1848 zag Engelbart Somsen [1142] in Aalten het levenslicht. Zijn ouders waren Hendrik Willem Somsen [223] and Wilhelmina Sondern [1139]. Zijn vader was landbouwer.

Om nog even verder terug te gaan in zijn directe lijn biedt het volgende overzichtje waarschijnlijk wel duidelijkheid.

<u>Manlijke lijn</u>	<u>Geboortjaar</u>
Lubbert Somsen [211]	1722
Jan Somsen [208]	1746
Jan Teube Somsen [215]	1773
Hendrik Willem Somsen [223]	1806
Engelbart Somsen [1142]	1848

Engelbart werd dus geboren in Aalten in 1848 maar op 19-jarige leeftijd, op 13 december 1867, is hij van Aalten naar Dinxperlo vertrokken. Een andere bron (<http://prive.bentware.nl/stamboom/phpGedView/individual.php?pid=1036535334&ged=Volledig.ged>) vermeldt dat hij naar Duitsland is verhuisd. Dat is niet zo bijzonder want Dinxperlo ligt vrijwel op de Duitse grens en er waren zeer veel contacten over de grens. Bovendien was zijn moeder, Wilhelmina Sondern [1139], afkomstig uit Duitsland. Ze was ca. 1818 in

Bocholt geboren.

Tot ver in de 20e eeuw werd in de grensstreek voor Duitsland overigens de naam *Pruissen* gebruikt.

Engelbart is nooit getrouwd geweest en voor zover we weten heeft hij ook niet voor nageslacht gezorgd. Toch heeft hij nog iets nagelaten in de vorm van een paar vermeldingen in het *Algemene Politieblad*. De eerste vermelding dateert uit 1874, toen hij 26 jaar was, en de andere uit 1876. Dankzij het feit dat hij zijn handjes wat los aan zijn lijf had zitten -hij werd door justitie gezocht *ter zake van verwonding*- krijgen we toch nog een klein stukje informatie over deze onbekende, stoute Somsen. Zo weten we dat hij inderdaad naar Duitsland (Pruissen) is verhuisd, dat hij boerenknecht was en dat er een bevel tot opsporing liep.

- 690. SOMSEN, Engelbert,
- 691. VRIEZE, Evert Jan, en
- 692. OVERBEEK, Jannes, allen boerenknechts,
- 693. MEIJNEN, Willem, klompenmaker, allen wonende te Süderwick (Pruissen).

Tegen deze 4 personen is door de arrond. regtbank te Zutphen, ter zake van verwonding, regtsingang met bevel van gevangenneming verleend.

De officier van justitie te Zutphen verzoekt opsporing, aanhouding en opzending.

In het Algemene Politieblad van 1876 treffen we het volgende over hem aan:

De officier van justitie te Zutphen herinnert aan zijne verzoeken tot opsporing en aanhouding van:

*Engelbert Somsen,
Evert Jan Vrieze en
Jannes Overbeek, (zie bladz. 433)*

Het is dus in ieder geval duidelijk dat onze Engelbart, samen met zijn kompanen Evert Jan Vrieze en Jannes Overbeek twee jaar uit handen van justitie wist te blijven. Zouden we hieruit voorzichtig mogen concluderen dat hij ook nog slim was of werkte het opsporingsapparaat in die dagen niet of nauwelijks?

Mijn directe afstamming gaat via een andere lijn terug naar Lubbert Somsen en ik zit daarmee op veilige afstand van Engelbart, maar ik ken Somsens in ons bestuur die rechtstreeks afstammen van Jan Teube Somsen en die daarmee toch wel heel gevaarlijk dicht bij Engelbart staan.

Recept voor bruine bonensoep

door Emma Somsen [1190]

Benodigheden: vroeger een pak bruine bonen die men nog moest koken, tegenwoordig een blik of glas bruine bonen die al gekookt zijn, aardappelen, rookworst, vroeger ook varkenspoot en varkensstaart als vlees.

Kook de aardappelen gaar, voeg het glas of blik bruine bonen en de rookworst toe en de maaltijd is klaar.

Kennismaking met Jobim Zwarts

door Johan Somsen [1089]

Al weer geruime tijd helpt Jobim Zwarts [2034] ons met het vertalen van ons familietijdschrift. Hij behoort tot de jongere generatie en we zijn zeer verheugd dat hij spontaan reageerde op een oproep van ons om onze werkzaamheden te helpen verlichten. We hebben daar van tijd tot tijd dankbaar gebruik van gemaakt en we vinden het tijd worden om hem aan u voor te stellen.

De familie Zwarts op de bank

Tijdens een ontmoeting in zijn huis in Zwolle ontstond een gezellig gesprek onder het genot van een kopje koffie in aanwezigheid van zijn vrouw Mariëtte [5854] en hun beide dochters Veerle [5855] en Lotte [5856]. Jobim is de zoon van Marien Zwarts [446] en Mimi Somsen [445] en werd geboren in Renkum op 4 januari 1966.

Dat Jobims ouders veel van verhuizen houden, mag blijken uit de reeks verschillende woonplaatsen van Jobim. Van de plek van zijn vroegste jeugd, Renkum, verhuisde hij via Apeldoorn, Delfzijl naar Ede.

Al in zijn middelbare schooltijd had hij een zwak voor talen en voor Engels had hij een bijzondere voorliefde. De kennismaking met die taal werd nog eens extra verdiept door Jobims grote belangstelling voor muziek en omdat Engelstalige muziek erg populair is in Nederland leerde hij spelenderwijs meer van deze taal. Hij is een enthousiast muzikant, bespeelt diverse instrumenten, waaronder blokfluit, dwarsfluit, een beetje piano en, last but not least, basgitaar. Vol trots wijst hij op de gitaren aan de muur van zijn woonkamer, een akoestische gitaar en een basgitaar die hij zelf gebouwd heeft. En een in aanbouw zijnde basgitaar ligt alweer te wachten op voltooiing.

Daarnaast heeft hij veel belangstelling voor lezen, ook van Engelstalige boeken. Dat heeft natuurlijk ook zijn vaardigheid in deze taal vergroot en daardoor beleeft hij er plezier aan zich er verder in te verdiepen. Dat is ons geluk, want zo kunnen wij van tijd tot tijd een beroep op hem doen als er veel vertaalwerk ligt te wachten voor een nieuwe editie van Somsen Horizon.

Ook zijn vrouw Mariëtte heeft wel iets met Engels: *in haar jeugd woonde ze een jaar als au pair in Londen in het huis van een lerarenechtpaar.*

Ondanks Jobims talenknobbel op de middelbare school koos hij toch voor een geheel andere studierichting. Eerst ging hij naar de HTS in Arnhem waar hij elektrotechniek deed, maar daarin vond hij toch ook geen voldoening. Daarna kwam hij terecht in de gezondheidszorg waar hij een opleiding volgde voor röntgenlaborant. Inmiddels werkt hij als audiologie assistent bij een audiologisch centrum.

In zijn vrije tijd geeft Jobim leiding aan een scoutinggroep en verder is hij actief in zijn kerkgenootschap, de Vrije Evangelisatie Zwolle. En overal komt zijn gitaar met enige regelmaat tevoorschijn.

Hij zou geen rechtgeaarde Nederlander zijn als hij ook niet van schaatsen hield. Hoewel hij niet iemand is van de grote tochten heeft hij wel voor een serieuze aanpak van deze sport gekozen. Hij heeft schaatslessen genomen en regelmatig gaat hij naar de kunstijsbaan, De Scheg, in Deventer waar hij zijn ijzers onderbindt. We hopen dat we in de toekomst nog vaak een beroep op Jobim mogen doen want we zijn erg blij met zijn bijdrages.

Liesbeth Somsen uit Nijmegen: Lid in de Orde van Oranje Nassau

door Harry Somsen [146]

Liesbeth Somsen met ontvangen bloemen

Vitaal en onvermoeibaar gaat de 78-jarige Wilhelmina Petronella (Elisabeth) Somsen- Willems door. Ze is deelnemer in de stichting Bewonersplatform Meijhorst en deelnemer in de stichting De Zevensprong namens het platform Meijhorst in Nijmegen.

Haar inbreng in de werkgroep ruimte, locaties en economie wordt zeer gewaardeerd en zo ook in de commissie veilig Meijhorst. Bij dit alles blijf ze ook nog tijd te hebben voor haar gezin en heel veel andere zaken.

Burgemeester Thom de Graaf van Nijmegen speldde op 29 april 2007 ten overstaan van vele honderden familieleden, vrienden en collega's Liesbeth Somsen [720] en zeven anderen vrouwen en achttien mannen de versierselen op.

Liesbeth Somsen heeft zich volgens de toespraak van burgemeester Thom de Graaf van 1988 tot 1992 bijzonder sterk gemaakt als adviseur bij de oprichting van de Stichting Financieel Beheer Ouderen Nijmegen (ook wel stichting Fibon genoemd). Zij was daarvoor vanwege haar achtergrond in het maatschappelijk werk heel erg geschikt. In 1992 werd zij voorzitter. Er was veel behoefte aan het werk van de stichting die opkomt voor ouderen die op financieel terrein bijstand nodig hebben. Het aantal cliënten groeide snel en de stichting Fibon kreeg grote bekendheid, ook buiten Nijmegen. Liesbeth legde contacten met bedrijven en instellingen om regelingen voor ouderen te treffen. Bijvoorbeeld met woningcorporaties over huurbetalingen.

Ook na haar afscheid als voorzitter bleef zij een van de boegbeelden van Fibon. Zij richtte in deze fase al haar energie op de persoonlijke begeleiding van cliënten. Want zij vindt dat mensen die hun leven lang hard gewerkt hebben voor de opbouw van onze samenleving als ze oud worden niet aan hun lot mogen worden overgelaten. De burgemeester vertelt dat hij het roerend met haar eens is. En als burgemeester is Thom de Graaf daarom erg blij dat het Hare Majesteit de Koningin heeft behaagd haar te benoemen tot Lid in de Orde van Oranje Nassau.

De onderscheiden Nijmegenaren en de burgemeester op de trappen van De Vereniging

Betalingsherinnering 2010.

**Heeft U uw donatie voor 2010 al overgemaakt?
De penningmeester wacht met smart op de laatste zestig betalingen.**

Verzorgt u het nu even?

Hartelijk dank.

In Memoriam
Patricia George - Somsen [931]

HAILEY - De voormalige inwonster van Hailey, Patricia George, 76, is op donderdag 10 december na een langdurig ziekbed rustig ingeslapen in het Mission Hospital in Mission Viejo, Calif.(USA).

Ze was de dochter van Frank Somsen [876], schapenhouder, en Gladys Marshall Somsen [920] uit Hailey, Idaho, en echtgenote van John H. George [932], voormalig Statenlid in Idaho en uitgever van de Lincoln County Krant in Shoshone, Idaho, in de jaren zestig. In 1970 verhuisde de familie George naar Cave Creek, Ariz.

We zullen Patti liefdevol gedenken vanwege haar sociaal karakter en haar positieve levenshouding en als zorgzame echtgenote, moeder en grootmoeder. Zij laat haar kinderen Marshall George uit San Francisco, Calif., Stephanie Deamon uit Coto de Caza, Calif., en John George Jr. uit Coeur d'Alene, Idaho achter en haar kleinkinderen Taylor, Mitchell en Charles Deamon; en verdere familieleden. Vóór haar overleden haar man, haar ouders en broers en zusters: Beatrice, Stanley, Stewart en Frank Somsen, Helen Knocke en Gladys Buttram.

Een gedenkdienst wordt later deze zomer gehouden - de datum wordt nog bekendgemaakt. Zij die hierbij aanwezig wensen te zijn worden verzocht contact op te nemen met haar zoon Marshall door een e-mail te sturen naar: mg1102@comcast.net.

Gepubliceerd: woensdag 27 januari 2010

In Memoriam
Wanda Jean Somsen [2831]

Wanda Jean Somsen, die lang in Durango gewoond heeft, is op zaterdag 26 september, 2009 in het Mercy Regional Medisch Centrum overleden tengevolge van een hartaanval. Ze is 70 jaar geworden.

Mevr. Somsen werd geboren op 18 oktober 1938 in Amarillo, Texas, als dochter van G.B. en Wanda Reed. In 1956 slaagde ze aan zowel de Amarillo High School als de St. Mary's Academy. In 1960 behaalde ze haar verpleegstersdiploma aan de Methodist Hospital School of Nursing in Dallas en in 1963 behaalde zij een onderwijsbevoegdheid aan de West Texas A & M University in Canyon, Texas.

Mevr. Somsen woonde in Colorado sinds 1963 en sinds 1977 was ze inwonster van Durango. Op 26 januari, 1963 trouwde ze met Gary Lee Somsen in Amarillo. Mevr. Somsen werkte als verpleegkundige in het Gunnison Community and Montrose Memorial

Ziekenhuis en als basisschoolonderwijzeres in Montrose. Nadat ze verhuisd was naar Durango werkte ze in het Community Hospitaal in Durango en als receptioniste in de tandartspraktijk van Dr. Carl Johnson.

De Somsens boden onderdak aan 74 pleegkinderen. Mevr. Somsen was actief lid en later voorzitter van het bestuur van de La Plata County Humane Society. Ook zat ze in het bestuur van het Southwest Colorado Mental Health Center. Bovendien was ze vrijwilligster bij het Crisiscentrum Verkrachtingen en hielp ze mee de Lupus Support Group in Southwest Colorado op te richten.

Haar familie deelde mee dat Mevr. Somsen ook een voorvechtster was voor kinderrechten.

Jean's passie waren haar kleinkinderen, zorgen voor dieren, vissen met vliegen en kamperen in de Rocky Mountains, schreef haar familie. Jean was een zorgzame en gulle persoonlijkheid en haar belangrijkste doel in haar leven was anderen te helpen.

Mevr. Somsen laat haar man Gary Lee Somsen uit Durango achter, met wie ze 46 jaar getrouwd is geweest, en verder haar zonen Mike Somsen uit Durango en Steve Somsen uit Fort Myers Beach, Fla.; haar dochter, Julie Harris, uit Durango; pleegdochter Charlett Valencia uit Durango; haar zusters Nelda Watkins uit Amarillo en Nell Rogers uit Austin, Texas; acht kleinkinderen en talloze neven en nichten.

Ze zal gecremeerd worden. Er zal een gedenkdienst worden gehouden en na afloop is er een maaltijd in de Windom Room in het Durango Community Recreation Center op zondag 4 oktober, 2009 van 14.00 - 17.00 uur. Mevr. Somsen heeft verzocht dat haar as verstrooid wordt in het gebied van de Spring Creek in de Rocky Mountains bij Gunnison.

In plaats van bloemen kan een bijdrage gegeven worden ter compensatie van de medische kosten aan het Jean Somsen Memorial Fund bij de First National Bank van Durango, 259 W. 9th St., Durango, CO 81301; of aan het Jean Somsen Memorial Fund ten behoeve van een campagne om nieuwe faciliteiten te bouwen voor de La Plata County Humane Society, 1111 South Camino del Rio, Durango, CO 81303.

Familieberichten

In deze rubriek attenderen wij u op de familieberichten die ons bereikten. Wij geven deze graag aan u door en bedanken iedereen, die de moeite nam ons op de hoogte te stellen van de blijde of droevige gebeurtenissen in hun en onze familie.

Dit stelt onze adviseur, Dick Somsen uit Zwolle, in staat ons genealogisch bestand *up to date* te houden en hierover te berichten in Somsen Horizon. Wij stellen het zeer op prijs als u uw familieberichten, als kan **mét een foto!**, toezendt aan ons secretariaat: Somsen Stichting, Jan Tooropstraat 2, 3817 PZ Amersfoort.

Geboren:

- 16-10-2004: Dale Jeremy [6449], z.v. Nate Harris [6448] en Juliane Christine (Julie) Somsen [2834]
 06-07-2006: Dillion [6450], z.v. Nate Harris [6448] en Juliane Christine (Julie) Somsen [2834]
 04-01-2008: Logan Jager [6530], z.v. Derek Jager Edwards [4875] en Megin Barbara Flaherty [4957]
 23-01-2009: Isabelle Dirkje An [6668], d.v. Maarten Ernest Somsen [259] en Janneke Gabriëlle Roussel [6667]
 24-09-2009: Benjamin Job [6477], z.v. Marcel Raymond (Marcel) Somsen [1196] en Paulina Jochiema (Lione) van Klij [4961]
 23-01-2010: Joshua Willem [6764], z.v. Albertus Reinier van Roekel [2852] en Lissa Carine Carrion [5074]

Joshua Willem
van Roekel

Logan Jager
Edwards

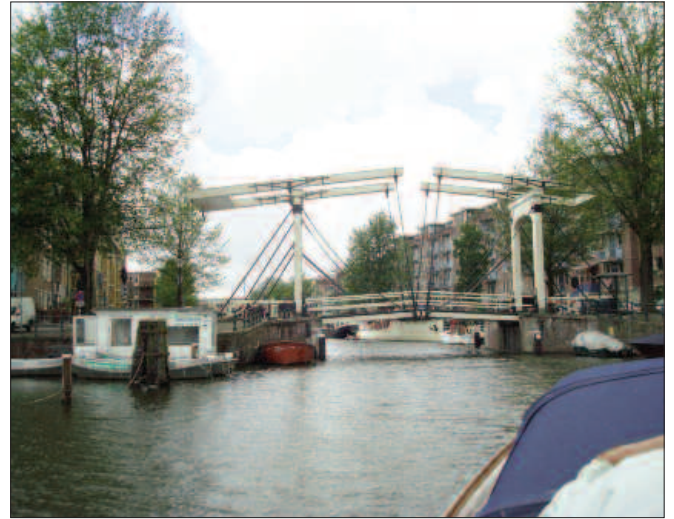
Gehuwd:

- 25-05-2003: Nate Harris [6448] en Juliane Christine (Julie) Somsen [2834]
 23-06-2007: Maarten Ernest Somsen [259] en Janneke Gabriëlle Roussel [6667]
 06-02-2009: Derk Jan (Dick) Somsen [160] en Iwonna Bronislawa Koprofka [6663]
 01-05-2009: Freek Vincentius Gerardus Spanbroek [6445] en Jantien Somsen [552]
 30-06-2009: Hans Somsen [2322] en Hester Slijkhuis [6768]
 11-07-2009: Geert Jan Somsen [473] en Margaret Owens (Margaret) Meredith [6488]
 18-09-2009: Merein Donald (Merein) Somsen [183] en Johanna (Jorien) van de Maat [6765]
 25-02-2010: Johanna Margaretha (Joke) Somsen [132] en Eduard (Ed) Wijngaard [5574]
 01-05-2010: Martine Jolanda (Martine) Somsen [182] en Chris Jansen [6660]

Overleden:

- 01-07-2007: Dorothy Somsen [741], 90 jaar, Carmichael, CA. USA
 29-05-2008: Eldora Mary (Bonnie) Somsen - Berggreen [744], 83 jaar, Peoria, AZ. USA
 03-10-2008: Virginia Mae Eldridge - Ross [2664], 84 jaar, Rockaway Beach, OR. USA
 18-12-2008: Josë Mengerink-Bruil [6616], 49 jaar, Eibergen
 24-12-2008: Gerritjen Doornink - Heijink [3333], 87 jaar, Aalten
 28-01-2009: Iva Lee Somsen - Alcorn [3796], 90 jaar, Frazier Park, CA. USA
 13-02-2009: Alvin Charles Richards [2940], 82 jaar, Carlotta, CA. USA
 24-04-2009: Hendrik (Henk) van Winkelhof [116], 90 jaar, Middelburg
 22-06-2009: Charles Harvey Rasmussen [813], 84 jaar, Glenwood City, WI. USA
 27-06-2009: Gerald Eugene Somsen [2526], 76 jaar, Chandler, AZ. USA
 13-07-2009: Hendrik Herman (Henk) Veenhuis [2576], 75 jaar, Doetinchem
 23-08-2009: Geertrui Gezina (Gë) van Winkelhof - Somsen [88], 91 jaar, Middelburg
 24-08-2009: Ruth Arlene Meendering - van der Garde [5274], 76 jaar, Sioux Center, IA. USA
 26-09-2009: Wanda Jean (Jean) Somsen - Reed [2831], 70 jaar, Durango, CO. USA
 13-10-2009: Pieter de Groot [612], 80 jaar, Emmen
 09-12-2009: Arend Jan (Arie) Somsen [1249], 57 jaar, Eibergen
 10-12-2009: Patricia Francis (Patti) George - Somsen [931], 76 jaar, Cave Creek, AZ. USA
 06-01-2010: Jeannette Somsen - van der Velde [2495], 84 jaar, Visalia, CA. USA
 16-02-2010: Mina Somsen - Koopman [1885], 79 jaar, Eibergen
 27-02-2010: Johannes Hendrikus (Joop) Duenk [384], 82 jaar, Winterswijk
 04-03-2010: Johanna Hendrika (Riek) te Paske [1318], 86 jaar, Aalten
 07-03-2010: Hendrik (Henk) Ballast [1356], 80 jaar, Hoogeveen
 24-03-2010: Johanna Berendina (Dien) Somsen - Klein Wolterink [511], 92 jaar, Aalten
 07-04-2010: Frederik Hendrik (Freek) Somsen [62], 82 jaar, Hengelo (O)

Foto Achterzijde: Foto collage Amsterdamse grachtentocht.

Amsterdamse grachtentocht

